

Ogsaa til Beskyttelse af en saadan Udlændings Ret maa det være ønskeligt at faa dette Lovforslag gennemført, idet det er af største Betydning for vort Næringsliv, at Udlændinges Ret ikke paa Grund af en for skandinavisk Lovgivning særlig Undtagelsesbestemmelse bliver forskærtset.

Som Grund til den fra den almindelige Regel i § 92 gjorte Undtagelse med Hensyn til de i 12te Kapitel omhandlede Tilfælde anføres i Motiverne til Vekselloven, at hvor der er levnet saa god Tid til Foretagelsen af de fornødne Skridt, som der i Regelen er i dette Tilfælde, synes der ikke at være tilstrækkelig Grund til at lempe paa Vekselstrengheden blot for ganske overordentlige Forholds Skyld. Undtagelsen for Forældelsen kan yderligere forklares derved, at Hovedregelen i § 92 var en ny Bestemmelse i Loven. Da der ved Lovens Fremkomst i Regelen ikke fandtes tilsvarende Bestemmelse i udenlandske Veksellove, vilde man ikke gøre den mere omfattende end uomgængelig nødvendigt. Imidlertid har siden de fleste Landes Lovgivning indført Bestemmelser om Moratoriers Betydning. Da der ikke i disse Bestemmelser er gjort Undtagelser for Forældelse, er den skandinaviske Veksellovgivning her kommet til at indtage en Særstilling.

Saa længe den nuværende Veksellov har været i Kraft, har man lige til den seneste Tid ikke mærket nogen Ulempe af den nævnte Undtagelsesbestemmelse. De Moratorier, som i enkelte Stater har været indførte, som f. Eks. i 1912 i Serbien, har neppe berørt os. Ganske anderledes er Forholdet blevet, efter at de fleste Lande under den nuværende Krig har set sig nødsagede til i en eller anden Form at indføre Moratorium. Det har jo nu, som anført, vist sig, at den omtalte Undtagelse fra Hovedregelen i § 92 er egnet til at forvolde store Vanskeligheder.

Ønsket om at slette denne Undtagelse rejstes først i Sverige, hvor dog Regeringen var noget utilbøjelig til at røre ved en fælles skandinavisk Lov. Der blev da i Januar d. A. af Medlem af første Kammer, Bankdirektør A. Hedenlund i den svenske Rigsdag indbragt et Forslag om Ændring i den svenske Veksellovs § 92, hvilket Forslag har tjent som Mønster for det her foreslaaede.

Derefter har Stortingsmand, Højesteretsassessor E. Hagerup Bull paa Foranledning af norske Bankkredse i Stortinget indbragt Forslag om Ændring af den norske Veksellov i Overensstemmelse med Bankdirektør Hedenlunds Forslag.

Naar jeg nu paa Foranledning af danske Bankkredse fremsætter det tilsvarende Forslag om Ændring i den danske Veksellovs § 92, mener jeg at kunne sige, at den danske Regering vil billige Ændringen under Forudsætning af, at de tilsvarende Ændringer kan blive Lov i Sverige og Norge.

Skulde denne Forudsætning om fortsat Fællesskab i Veksellovgivningen briste, vil der heller ikke fra min Side være noget Ønske om Sagens Fremme.